

## Čís. 5606.

**Do srovnalých usnesení nižších soudů o vyřízení zmáteční stížnosti do nálezů bursovního rozhodčího soudu, jest dovolací rekurs nepřipustným.**

(Rozh. ze dne 31. prosince 1925, R II 386/25.)

Soud první stolice (zemský soud v Brně) prohlásil ku zmáteční stížnosti nález rozhodčího soudu plodinové bursy v Brně bezúčinným. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Dovolací rekurs byl rekursním soudem odmítnut. Důvody: V tomto případě jde o to, zda jest přípustna stížnost proti rozhodnutí soudu druhé stolice, kterýmž bylo potvrzeno napadené usnesení první stolice. Stěžovatelka, podávši revisní stížnost, jest toho náhledu, že ustanovení §u 528 c. ř. s. zde platnosti nemá, ježto se vztahuje pouze na usnesení, vydaná podle civilního řádu soudního, kdežto řízení o zmáteční stížnosti bylo upraveno zvláštním zákonem, totiž uvozovacím zákonem k civilnímu řádu soudnímu. Než náhledu tomu nelze přisvědčiti. Čl. XXIII. uvoz. zák. k c. ř. s. přikazuje vyřízení zmáteční stížnosti proti nálezů bursovního soudu rozhodčího sborovým soudům první stolice, a ježto pro soudy takové platí ustanovení civilního řádu soudního, mají i zde místo §§ 514 a 528 c. ř. s. Plyne to i z čl. II. uvoz. zák. k c. ř. s., kde se praví, že nastoupí předpisy I. až V. části c. ř. s. tam, kde jest v zákonech a nařízeních, které nejsou dotčeny tím, že nabyl účinnosti civilní řád soudní, nebo ve stanovách státem schválených jednotlivých ústavů a spolků poukázáno k soudnímu řízení ve věcech sporných. V tomto případě přikazují stanovy plodinové bursy v Brně v § 98 zmáteční stížnosti zemskému soudu civilnímu v Brně jako soudu obchodnímu a tím jest také vyřčeno, že soud ten má postupovati podle pravidel civilního řádu soudního, jež pro něho mají platnost. Z tohoto důvodu stanovy také neupravují postup při vyřízení zmáteční stížnosti, nemohly to ani učiniti, ježto směrnice pro sborové soudy jsou přesně vyznačeny v civilním řádě soudním. Platí-li však zde i §§ 514 a 528 c. ř. s., nutno odmítnouti revisní stížnost jako nepřipustnou, ježto brojí proti souhlasným usnesením obou nižších stolic.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu do odmítacího usnesení rekursního soudu.

## Důvody:

Stěžovatelka nenapadá usnesení z věcných důvodů, neboť tvrzení její, že usnesení to neopírá se o zákonný důvod, odporuje důvodům, v nichž příslušné zákonné předpisy jsou podrobně uvedeny. Je proto třeba zabývatí se jedině formálním postupem rekursního soudu, jenž odmítl dovolací rekurs jemu předložený. Postup ten je správný. Neodmítl-li podle §u 528 poslední věty prvního odstavce c. ř. s. již soud první stolice nepřipustného dovolacího rekursu, učinil tak právem rekursní soud, neboť vyhověl tím úmyslu zákonodárcovu, by nejvyšší soud nebyl nucen sám vyříditi nepřipustný opravný prostředek.